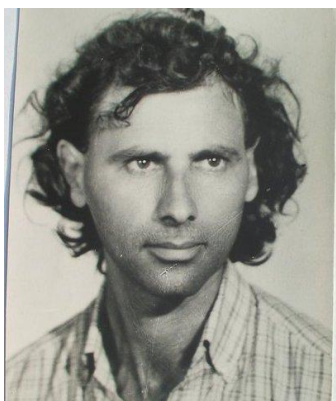

Julian RADU

S-a născut la 17 mai 1951 în localitatea Sprâncenata din județul Olt. Este membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România.

Activitate publicistică

Debut: Urzica, 1979, după care publică până în 1989;

Rubrici permanente sau colaborator în: *Perpetuum Comic* (1980-1991), *Flacăra* (1982-1985), *Magazin*, *Tribuna României* (1982), *Pentru Patrie* (1987); *Adevărul* – "Politica văzută de Julian" (1994); *Universul*; *Ziua*; *Economistul* (1998, colaborator); *VIP economic și financiar* – reporter și caricaturist (2002); *Moftul român* (1991-93); *Săptămânalul Munca* (1988-89); *România liberă* (1990); *Dimineața* (1995); *Totuși iubirea* (1995-2000); *Revista Loto-Prono - pe sprânceană* (2003-2006 -colaborator); *HARABABURA* (2000-2010 -colaborator); *Mehedințeanul* - Hai să mai și râdem(2005); *Vocea Mehedințiului* – Homotzepiens(2006); *Rodul Pământului* - redactor(2008-2009; Aici publică în foileton, *In vino veritas!* -Istorie și legendă (ne)cronologic); *Convorbiri literar* –artistice începând din 2017 (Proză, poezie, grafică).

În 1992, realizează copertile și ilustrația la primul roman despre Revoluție, *Cloaca*, de Dan Bogdan, Editura Silvy, Timișoara și scenografia Festivalului de Muzică Ușoară "Voineasa '92";

În 1994, este acceptat, cu filmul de desen animat "Cocorii", în Cartea TVRecordurilor;

În 2009, a semnat coperta la volumul de poezii *De-a vis ascunselea* de Violeta Andrei, Editura ZIGOTTO, Galați; *Fiziognobraz* (arta de a desluși caractere după bucele obrazului), 2009, Placheta proprie eseuri/caricaturi;

În 2012, coperta la volumul de poezii "A...B...Rare" de Delia Stăniloiu, Editura DocuCenter, Bacău;

În 2014, semnează copertile la romanele *Cârciuma deochiaților* și *Judecată măgărească*, de Nicolae Țăranu, Editura Tracus Arte, București, 2014;

În 2020, semnează coperta grafică la cartea de haiku, *Amprente gri*, (Editura Ghepardul), de Costin Stegariu;

În 2021, semnează copeta grafică al cartea *Taxiul amintirilor*, (Editura Ghepardul), de Octav Lica.

Publică poeme/proză în antologiile: *Esențe de primăvară*, Editura Pamfilius, Iași, 2010; *Căutări prin vara arsă de cuvinte*, Editura PIM, Iași, 2012; *Antologia de... răsoterapie*, Armonii Culturale, Iași, 2013; *Petale de suflet*, Editgraph, Buzău, 2014, *Noi am sărbătorit Centenarul Unirii* (sub *Convorbiri literar-artistice*), Editura AmandaEdit, 2018; *Pandemia...nebulia* (*Coronavirusariada*, 2020), sub egida *Convorbiri literar-artistice*, Editura AmandaEdit, 2020.

Este membru în Juriul Internațional *Cartoon Contest-București*, 2016; Membru în Juriul Salonului Internațional *Cartoon Competition - Berlin* 2016; Membru în juriul Concursului de creație "Panait Istrati"(ediția I și II; 2020-2021), organizat de revista *Convorbiri literar-artistice*; președintele juriului la Secțiunea Pictură în 2021.

Din 2005, este curatorul Clubului Caricaturiștilor "Sorin Postolache" - Cuptorul cu lemne, București.

Cărți publicate

Nu credeam să-nvăț a cerși vrodată, Editura Scaiul, 1999, carte de eseuri/ caricature; *Alt Rai* (poeme pentru cei care se nasc), poezii, Editura TracusArte, București, 2014; *În vino veritas!*, Editura Ghepardul, 2021.

Saloane internaționale de grafică/pictură/ caricatură

Gabrovo(Bulgaria);Montreal(Canada);Marostica,Trento(Italia);Legnica(Polonia); Tokyo(Japonia); Knokke Heist(Belgia); Ankara, Istanbul(Turcia); Anglia, Franța.

Saloane naționale

Vaslui, București, Constanța, Călărași, Urziceni, Gura Humorului, Turceni, Tg Jiu, Slatina, Tcuci etc.; Expoziții personale de caricatură: București, Turceni, Tg Jiu; Expoziții personale de pictură: Galați, Turceni, București.

Distincții/Premii

Mențiune de Onoare, Ankara(1991); Locul 1 la Concursul de caricatură "Pete de politică", 2014; Premiul II la Festivalul de Umor "Ion Canavoiu"(2015); Premiul II la Festivalul "Oltenii și Restu' Lumii" - umor foto.

Referințe

Rigoarea informațiilor și tema inedită caracterizează de la început în cartea semnată de Radu Julian, *In vino veritas!* conferindu-i valoare de excepție.

Într-un ritm concis susținut viguros de bogăția datelor complementare, autorul impresionează prin atitudinea de povestitor-comentator, prinde și menține cititorul într-o permanentă stare de trezie, o ispită literară nuanțată de parfum epocal și de un torent de date și imagini plastice, care punctează momente cheie din istoria evoluției soiurilor de viță-de-vie și a vinului, împletită cu cea a omenirii, repetitiv și accentuat, a poporului care a existat și s-a dezvoltat pe melegurile noastre, iar febra comunicării crește ritmul povestirii și dau fast conținutului.

Cartea *În vin este adevărul* este un poem istoric, o neașteptată epopee închinată neasemuitei licori cu valențe divine, rezultată din strugurii viței-de-vie, un periplu prin veacuri c-un parcurs bogat în evenimente legate de proveniența și de existența vinului încă din vremea miticului potop sumerian, apoi cel al lui Noe, care s-a împletit cu istoria unei părți de lume și, important și semnificativ, și-au pus amprenta creativă pe existența unor personalități spirituale care au consumat-o, ponderat sau excesiv, dar au creat opere de excepție sub euforia sa, artiști, oameni politici, personalități literare și istorice, autohtone sau nu, mari spirite stimulate de efervescența vinului, consemnate de autor în această "Istorie și legendă (ne)cronologic", invitându-ne pe terasa umbrită de bolta corzilor de vie, din fața cramei ascunsă în inima unei podgorii nemuritoare, unde suntem serviți de bacante cărora le ține isonul năbădăiosul Bachus, alături de Martin Opitz de la Zlatna -eficient tematic; sobru și romantic – Mihai Eminescu; ludic, cu vervă umoristică – Păstorel; genial – Omar Khayyam; nostalgic – Ovidiu; părintele medicinei – Hipocrate; cu recomandare de specialist, Louis Pasteur – "vinul este cea mai sănătoasă și mai igienică băutură"; șugubăț - George Patrone; nostalgic - Marcel Breslașu; cu dispoziție - Petru Fântânanu; istoric și concis, A. D. Xenopol -care a semnat actul de identitate al zeului Dionisos, "Patria cea veche a tracilor. Tracia, era o zonă viticolă, cauza pentru care era considerată ca locul de naștere al zeului vinului, Dionisos", dar și certificatul de euforie nedezmințită al vigurosului și neastâmpăratului popor român.

Cu măsură, vinul devine medicament pentru trup iar pentru suflet, lumină; "Imperiile toate pentru o cupă plină/Toată știința noastră pe parfumatul vin/Cântările iubirii pe glasul-i cristalin/Și slava lumii pentru curata lui lumină", se dedulcește Julian Radu cu versurile incomparabilului Omar Khayyam.

In vino veritas! este o istorie ludică și umoristică, inconfundabilă, despre impactul nesățioasei și savuroasei băuturi rezultată din licoarea strugurilor de viță-de-vie, a celei naturale, desigur, și evoluția spirituală a civilizației, un mare triumfal într-o armonie de necontestat, îndeosebi cu cea a poporului român, confirmată sugestiv și plastic de autor: "Cine vrea să cunoască istoria nescrisă a poporului român, să bea Fetescă neagră".

Fiindcă a respectat prima poruncă a marelui vornic din Pravila hanului a societății bahico-literare "Hanul Ancuței", înființată în anul 1935, care sună așa: "Iertat este fiecăruia să bea cât îl ține punga și baiul său, numai pe vecini și tovarăși de ospăț să nu se supere", Julian Radu, datorită cărții sale, *În vin este adevărul*, este primit în pomenita "societate academică" pentru "a contribui la ridicarea prestigiului oamenilor de litere și al artiștilor", la o "agapă colegială", alături de iluștri societari: M. Sadoveanu, George Enescu, T. Arghezi, L. Rebreanu, C. Petrescu, I. Pilat, Demostene Botez, Ionel Teodoreanu, Cella Delavrancea, Milița Pătrașcu, O. Han, N. Tonitza și invitații de calibru, Gala Galaction, Victor Eftimiu, Iancu Brezeanu, Osvald Teodoreanu (tatăl Teodorenilor), Radu Cioculescu, Al. Rosetti s.a.

Deoarece atunci când bem vin, se spune că bem "Apa istoriei", după constatarea autorului, atunci când citim *In vino veritas!*, cartea lui Julian Radu, citim o istorie inedită despre istoria vinului, a istoriei civilizației și cea a istoriei poporului român. (**Nicolae Țăranu**, Prefață la cartea *In vino veritas!*)

După un vernisaj expozițional, la Clubul Caricaturiştilor "Sorin Postolache", unde curator era/este caricaturistul Julian Radu, și unde a avut loc atât expoziția unor

veritabili graficieni/caricaturiști, cât și câteva lansări de carte, nu m-am mirat ca, în acest cadru prietenos, să facem cunoștință cu poetul Julian ("cu J, de la Jupiter", cum ar spune George Stanca), recte Julian Radu, care ne lămurește (în cartea sa de "poeme pentru cei ce se nasc", *Alt Rai*, Editura *TracusArte*), ce este umorul: "E lacrima de ani de zile/Ce "plămădește patima"/Pentr-un minut de fericire".

Reflexiv și hazos, peste toate serios, cu desenul de rigoare(cu care-și ilustrează măiestrit cartea), Julian Radu se apropie și ne apropie de poezia-poezie, prin *Pana* sa: "Căutând prin cenușa/Păsării Phoenix/Pe vatră/Am găsit/O pană-nsângerată/Și...ca într-o magie/Pana, singură/A-nceput să scrie", și prin dedicația EminescuLui: "În locul Lui/Un gol ne este./S-a stabilit/Pe bolți celeste/De-a pururea/Și nu-n sclavie,/Om orbita/În jurul Lui/Hrănindu-ne/ Cu poezie."

Atât grafica(pictură/caricatură), cât și cărțile de poezie și proză, dar și jurnalistica pe care o practică Julian Radu, ne vorbesc despre el că este posesorul unor realizări de certă valoare și tot atâtea contribuții la patrimoniul cultural național.(**Vasile Răvescu**, jurnalist; text publicat în *Rotonda Valahă*, nr. 4/2017).

Julian Radu este un artist complex. Am auzit de Julian la foarte cunoscutul critic literar, dl. Aureliu Goc, la o lansare de carte. Îl căuta, și mă-ntreabă: „-Nu cumva l-ai văzut pe Julian Radu?"; „-Cine-i ăsta? Nu știu? Nu-l cunosc, deși poate m-am intersectat cu el? Cum arată?"; „-Aaa, cum, nu-l cunoști?!..."; „-Nu, dom`le, nu-l cunosc! Ce te miri așa, de parcă eu ar trebui să cunosc întreg mapamundu`!"; „-Păi, ăsta e mare, mă`!! E foarte talentat!!"; „-Mare, mare, dar ce face, mai exact?"; „-E poet și prozator și e mare...caricaturist. E mare!"; „-Îhî, mare!! Cât de mare, dom`le, dacă eu nu-l cunosc?? Oare atât de mică să fiu eu?!..."; „-He, he, lasă, mă`, nu le putem ști pe toate, ăsta e un tip înalt, unul tuns zero, și...poartă mereu o șapcă-ntoarsă"; „-Păi de ce nu zici, dom`le, așa, l-am văzut mai adineauri, vezi pe-afară!!...".

Așadar îl știam pe Julian Radu, dar nu știam cum îl cheamă(...). Mă intersectasem cu el de mai multe ori, dar nu știam ce face exact. Însă atunci, în acea zi, dl. Goci mi-a mai zis ceva, mi-a zis despre Julian că ...scrie foarte fain. „-Ce scrie, dom`le?", l-am întrebat (eu fiind foarte interesată de oamenii care „au condei"). „Scrie poezie, scrie proză, scrie aforisme rarissime, scrie..., dar e și un foarte, foarte bun caricaturist, d-aia îl caut, să-mi facă ceva grafică la o carte...", și multe altele, mi-a mai zis, totul la superlativ. Atunci mi-am zis: „Mă`, tre` să-l cunosc mai îndeaproape pe acest tip"! Și l-am cunoscut! După aceea, dându-mi seama de talanții cu care a fost binecuvântat, când am fondat revista, i-am propus două rubrici în *Convorbiri literar-artistice*. I-am găzduit multe lucrări grafice (cu precădere caricatură) în paginile revistei, i-am publicat, chiar și pe coperta 4 a revistei, câteva lucrări ("îndrăznețe")și intenționez să prelungesc colaborarea cu el, fiindcă este un artist foarte valoros, iar prezența graficii lui, cât și poezia, proza, aforismele în revista mea, mă onorează și face să crească valoarea revistei!

Caricatura și pictura, proza și poezia, aforismele lui sunt punctuale. Este scurt și la obiect. El urmărește subiectul, îl punctează și-i dă accent dintr-o singură tușă. Mai ales prostiei sau răutății. Politicienii sunt puși sub lupă și fără cruțare îi încondeiază. În pictură e vizionar – a se vedea tabloul Catedralei Notre-Dame (în flăcări), lucrare făcută cu aprox trei ani înainte ca la Paris să ia foc Catedrala, iar viziunea lui s-a împlinit întocmai, culmea, chiar în momentul când Julian Radu expunea la Casa de

Cultură "M. Eminescu" (pe atunci Calderon). Dar nu e singura lucrare vizionară. Pe simeze, la expozițiile lui, am văzut expuse multe lucrări vizionare.

Am descoperit în Julian Radu, cu mare bucurie, omul foarte talentat, hăruiț de Dumnezeu nu cu un singur dar, ci cu multe. În caricatură tușează, iar în proză și aforism e neîntrecut de tăios. Totodată, discutând de mai multe ori cu el, pe diverse teme, am descoperit omul profund...spiritual care este Julian Radu!

Mai an, gălăduind pe Google, cu mouse-ul, am descoperit câteva lucrări de-ale lui într-un Catalog internațional, pe site-ul **irancartoon**. Mai erau încă vreo trei români, artiști plastici cunoscuți. Plăcută surpriză! Consider că, din moment ce oamenii aceia, care se pricep la artă (arta persană nu mai are nevoie de prea multe cuvinte, fiind arhicunoscută de milenii!!) l-au ales din mii de mii de artiști de pe glob, e ceva. M-am bucurat nespus să descopăr că lucrările compatriotului nostru se aflau printre preferatele celor care-au întocmit acel Catalog, Julian fiind printre primii 30 din 100...cei mai buni caricaturiști din lume! Treaba e că nici el nu știa că-i în acel catalog. A aflat întâmplător.

Julian, atât în literatură, cât și în grafică, nu întocmește reproduceri după...ceva, el creează, lucrările lui ori ies din viziunea lui, ori nu mai ies deloc! E foarte riguros! Creează...indestructibil! (Și, uneori, intraductibil și greu de copiat). Deține controlul atât al penelului cât și al condeiului. Este un mare artist, un poet genial și un prozator de esență tare!

Ceea ce mi-aș dori pentru artistul Julian Radu este să aibă mai multe expoziții, să fie mai...prolific, și chiar și în scriitură, să aibă posibilitatea financiară să scoată cărți, fiindcă...are ce împărtăși lumii! Este un artist foarte, foarte valoros! Este polivalent și este mare păcat să se piardă esența a ceea ce are el de oferit patrimoniului cultural românesc. (**Antoneta Rădoi** –*Convorbiri literar-artistice*)

Cartea în care Iulian Radu desenează caractere și vicii este o eliberare a ceea ce înseamnă să "taci". Nu încapă refugiu și nici compromis "desenat". Are forță și, mai ales, bun simț. (**Moni Tescuț**; Prefața volumului *Nu credeam să-nvăț*)

Romanului Cloaca, (al lui Dan Bogdan, Editura *Sylvi*, 1992), ne-a trezit un oarecare interes datorită, bineînțeles, "clipului publicitar" de pe copertă, anume o caricatură de Iulian Radu(și, bineînțeles că și cele din interior; n. r.). Desenele dau o notă de bășcălie, iar cartea pe care o am în mână e citită cu plăcere și mai ales și cu atenție. (**Emil Mladin**; *Contemporanul* -Ideea Europeană, nr.16/23 aprilie 1993)

"Pe treptele Palatului venețian/ M-a-ntâmpinat ultimul Doge.../ Un Dog German/Avea un aer de kaizer arrgant/ Ce îmi dădea a înțelege/ Că este-acolo ca să îmi confirme,/ Că locul a rămas... vacant/ Din cauza ursitoarelor distrase,/ Care, în loc să pună norocul pe Timp/ L-a pus pe... Kant". Julian Radu, *Ultimul Doge*, ușor de recunoscut în nota ironică dar în deplină concordanță cu stilul vioi și ludic, un poet oltean, unul dintre aceia care chiar merită a fi mult mai bine cunoscuți. (**Mihai Batog Bujeniță**, Antologia *Căutări prin vara arsă*)

Iulian Radu este cunoscut mai mult ca grafician și curator de expoziții, dar el este totodată poet și prozator, compune texte lirice, adesea chiar sentimentale, alteori cu accente satirice toate însă străbătute de un fior sapiențial paradoxal grav și unic

adept al formulei eliptice "Timpul este frumos, vremurile urâte". Poetul atent sever și ironic cum îl caracterizează George Stanca în prefața la cea mai recentă carte a sa (*Alt Rai*, Editura *TracusArte*, București 2014), se întoarce spre poezie ca spre un trecut netrăit: "Povestea este lungă, c-o bătaie/ Pentru îndrăzneala ce-am avut/ S-apăs pe ușa clanței unde, închis, misterul / Crezând că astfel se desface cerul,/ A sărit pragul în necunoscut (*Odaie interzisă*, pg. 12).

Purtând ecouri lirice lesne de descifrat din poezia clasică și contemporană de la Coșbuc la Nichita, cu trecere repetate prin Ion Barbu ori George Topârceanu sau Păstorel, Julian nu uită să se închine la izvorul etern al expresivității românești, limba română: "Aaveți limba ca un cântec /A grăit un leș odată/ Noi o spunem de milenii:/ Este miere nesecată" (*Limba noastră*, pg. 9).

Ceea ce dă valoare acestui volum, poate nu suficient reprezentativ pentru potențialul creator al autorului, este ilustrarea cu o serie de tablouri originale, în fond o altă fațetă a artistului polivalent care este Julian. Cu totul inedit și încă neexpus (integral) publicului, -o primă tentativă de a le prezenta într-o galerie s-a amânat din motive de ...neadecvare comunicațională- picturile lui Julian reprezintă până în prezent partea cea mai consistentă a operei sale artistice, o adevărată revanșa față de o glorie ce s-a lăsat în cazul său îndelung așteptată.(...).

Fiziognobraz-ele sale reprezintă mai mult decât o "lectură" printre rânduri a unor desene inspirate mai degrabă ca un model de patologie socială, descifrată cu ajutorul inspirat al artistului plastic și cum nu ne facem iluzia că politicienii vizați și nu doar ei vor răsfoi textele lui Julian Radu pentru a corecta cât se mai poate din cele mai vizibile greșeli, nu ne rămâne decât să constatăm pe urmele lui George Orwell că: "Un popor care votează corupți, impostori și hoți nu este o victimă, este complice". (**Marian Nencescu**; *Catalog* 3270/26.11.2015)

"Luându-și rămas bun de la Sprâncenata, Davă cu istorie sădită de daci și de la locul unde Soarele răsare mai târziu, după ce s-a înțepat cu Rosa femineus în Grădina gândului - vindecându-se cu Fetească luată drept Mir - pe Vremea timpului, poetul pictor de idei, prin excelență inovator, încalecă pe o cobiliță cu papornițele pline cu praz și roiuri de fluturi multicolori, precum un oltean altoit, pe un umăr cu Jesus Christ, lucrare realizată din trei mii două sute șaptezeci și două de cuie de aramă, și pornește la cules Boabe de lumină cu Dragostea mamei din... *Alt Rai*". (**Nicolae Țăranu**; *Independența Română*, *Independența prin Cultură*, 4 mai 2017)

Marea acrobație. La începutul primăverii, mai precis în a treia lună a anului, m-am întâlnit cu... credeam că era *marțian*, pentru că spunea că a găsit un sponsor și o editură care să-i tipărească un album de caricaturi. (Am dedus că marțianul meu e, acolo, pe planeta lui, caricaturist). Numele sponsorului nu mi l-a spus, dar a pronunțat numele editurii: "Scaiul"(probabil în traducere). I-am spus: ține-te scai de ei colega, eu îți țin pumnii. Și, când mai treci pe la noi, mai dă-mi de știre. În frumoasa lună Mai m-am trezit cu extraterestrul la ușă. Părea mai pământean. Mi-a vestit că, în curând o să-i apară albumul, poate în iunie - o fi, te pomenști, iunian, poate în... ceea ce ar încemna că-i **Iulian**, adică, precum ați bănuț, mult simpaticul și mult mai tânărul meu coleg, *Radu Julian*.

În caricatura românească Radu Julian e un fel de ciocârlie, nici profesionist și nici amator, și, precum ciocârlia care cântă fără să fi urmat conservatorul, cântând doar pentru că e ciocârlie, așa și el, face caricatură pentru că e, pur și simplu, caricaturist.

Caricaturistul acesta "n-are mamă, n-are tată", dă în "stânga" și-n "dreapta". El situându-se, întotdeauna în centru, în centrul evenimentelor. N-are un stil anume, desenează, aș spune, *cum dă Dumnezeu*, care, uneori, dă din plin. Prea Înaltul dovedindu-se, în acest caz, prea generos.

Deci, Dumnezeu a dat, Julian a luat și, ca să împlinească zicala "dar din dar se face rai", se dăruiește, la rându-i, caricaturii, cu deplin liberalism(fără a fi de dreapta) și cu superbă - savuroasă stângăcie(fără a fi de stânga).

Este suprinzător în idei, imprevizibil în apariții, fiind în stare să apară, în plină și pauperă tranziție, cu un album de caricaturi. Este un acrobat, deoarece caricaturile sale creează impresia, reușită doar de marii artiști de circ, că dificila și periculoasa figură pe care tocmai au executat-o e, pentru ei, o nimica toată, o joacă. Și publicul rămâne cu gura cascătă și se trezește aplaudând și eu mă alătur acestui public și strig împreună cu ei: Bravo Julian! Și adaug: Bravo sponsorului și editurii! Aplauze !

(**A. Poch**, Prefață la *Nu credeam să-nvăț a cerși vreodată*, Editura *Scaiul*, București, 1999)

Julian... cu "J" de la Jupiter. Julian vine din așa-numita "cultură mică". Adică din pădurea de texte care cultivă epigrama, caricatura, umorul, și toate celelalte, pe forme concrete. Genul acesta jucăuș iar nu ușuratic, aparent frivol dar cu profunzimi nebănuite are un bunic în poezia Mare: Topârceanu. La care, practic, sintagma "Rămâi sănătoasă, cucoană, îmi iau geamantanul și plec" nu sună a vers ci a replică. Este melanholia unui tip verbal. Este replica tristă și amară. Este o pastilă existențială pe care au înghițit-o mulți: plecarea. Despărțirea. Plonjonul în necunoscut. Plecarea pe un drum inedit... și încă alte metafore... Este realitatea epigramei în fașă, când ea nu a mai apucat să se facă mare, să devină poem. Sau, când s-a copt ca poem și a atins idealul ei. E înmugurirea catrenului care poate avea șansa de a ajunge poezie. Căci, aici se situează Julian în zboru-i constant spre a atinge înalțimile artei, ale poeziei. E-n plină ascensiune. Cu unele poeme a și atins. Mai are de parcurs din zbor dar sigur va ajunge sus...

Dincolo de mustoasle reflexii, definiții și capitolul "pulitice", cum le numea Păstorel - și avea dreptate, căci trăim într-o lume larvară de pulitrucci... - obsesia poetului Julian este fără tăgadă, Facerea lumii. Soarta Evei, a lui Adam (la olteni Eva lu' Adam), insidiosul și arțăgosul Șarpe și peste ei(și peste noi) Demiurgul. Atent și sever. Ironic. Miștocar uneori și cel mai adesea cu mult umor, unul dumnzeiesc... Adică, departe de clișeul construit de poeții mistici... Un Dumnezeu nu prea grav, nu prea prețios, or filozof, ci unul pe placul majorității de ne-poeți, care umplu pământul..., unul mai populist. Cu mult umor.

Așa cum dumnezeul acestei cărți luminosă ca un bec ce emană mii de lucși - Fiat lux, nu? cu poezii lirice, cu epigrame, cu poezii epigramatice, cu epigrame lirice este însuși Julian... Cu "J" de la Jupiter. (**George Stanca** - *Alt Rai* -poeme pentru cei care se nasc, Editura *Tracus Arte*, București, 2014)

Afurisisme, de **Julian Radu**

- Credința fără fapte este... noapte.
- Drumul spre flori trece prin fiori!
- Ce-a fost verde s-a... U(E)scat!
- Cine fură azi un vot, mâine ia sacul cu tot.
- Tăcerea este de aur, vorba de... OM.
- Iubirea este eternă, dragostea este "perisabilă".
- Au dispărut boii-boi și s-au înmulțit boii-oi.
- Cel mai tare vin din fire este "vino"... din iubire.
- Femeia nu este floare, ci esență de culoare.
- Excesul de fericire dăunează la... rățacire.
- Între: "știi cine-o să fiu eu", "știi cine sunt eu" și "știi cine-am fost eu", distanța este... Dumnezeu.
- Am ajuns eliani... de ocară, în propria țară!
- Când își ține copilul în bațe, mama, ea ține și Cerul!
- Mi-e greu să fiu bucuros, când poporul este... „zlătos”.
- Fericirea are "sare" dacă ești în bună-stare.
- Omu' se-nvață cu „belciugul”, cum se-nvață boul cu jugu’.
- Cine se vaccinează cu limba română merge cu eternitatea... de mână.
- Am lăsat bălăriile
Să ne cuprindă viile
Și, așteptăm Vierul
Să ne deschidă Cerul?!
- Să mori din dragoste de vaccin,
Nici Dumnezeu nu s-a gândit... din plin.

Profil întocmit de **Antoneta RĂDOI**

Redactor-șef **Convorbiri literar-artistice**, 31 aug.2021